

چهار شنبه 22 آبان 1398 - 15 ربیع الاول 1441 - 13 نوامبر 2019

اجتماع بزرگ مردم تهران درباره تعیین نوع حکومت در مقبره محمدعلی شاه قاجار (1287 ش)

اجتماع بزرگ مردم تهران درباره تعیین نوع حکومت در مقبره محمدعلی شاه قاجار (1287 ش)، اجتماع در گیلودار نهضت مشروطه؛ خواهی، در بیست و دوم آبان 1287 ش به دستور شیخ فضل‌الله نوری، اجتماع بزرگی در باغ شاه، مقر محمدعلی شاه قاجار، با شرکت روحانیون، رجال، معاریف، بازرگانان، اصناف و مالکین تشکیل شد و مذاکراتی پیرامون نوع حکومت در ایران آغاز گردید. شیخ فضل‌الله فریاد برآورد، مشروطه با شریعت سازگار نیست و تلگراف؛ هائی را که از طرف بعضی از روحانیون شهرها و مردم در مخالفت با مشروطه غیر مشروع رسیده بود قرائت کرد. سرانجام نامه؛ ای به شاه نوشته و از شاه خواستند از مشروطه صرف نظر نماید. عده زیادی این نامه را امضا کردند که امضاء اول مربوط به شیخ فضل‌الله نوری بود. در پی این درخواست علما و مردم، محمدعلی شاه هم آن را تایید نمود.

حلت فقیه مدینه و نسته آیت‌الله؛ "شیخ عبداللّه مازندرانی" از حال دوران مشروطه (1291 ش)، آیت‌الله؛ شیخ عبداللّه مازندرانی در حدود سال 1219 شمسی (1256 ق) در بار فروش مازندران به دنیا آمد و مقدمات را در زادگاهش فراگرفت. سپس به عراق مهاجرت کرد و در کربلا از محضر عالم بزرگ، شیخ زین‌الدین مازندرانی استفاده کرد. وی از آن‌جا راهی نجف اشرف شد و نزد اساتید نامداری همچون شیخ؛ مهدی کاشف الغطاء و ملا محمد فاضل ایروانی و به ویژه میرزا حبیب‌الله؛ رشتی به مدارج والای علمی دست یافت به طوری که در زمان حیات اساتیدش، در زمره مدرسان مطرح و برجسته حوزه نجف به شمار می‌رفت. شیخ؛ عبداللّه مازندرانی پس از فوت میرزا حبیب‌الله؛ رشتی به عنوان یکی از مراجع تقلید، مورد توجه شیعیان به ویژه اهالی گیلان و مازندران قرار گرفت و عده زیادی، از ایشان تقلید می‌کردند. این عالم مجاهد در جریان نهضت مشروطه به همراه آخوند ملا محمد کاظم خراسانی و میرزا خلیل، در حوزه نجف، به عنوان یکی از سه رهبر دینی و فکری این جنبش مردمی عمل می‌کرد و با صدور اعلامیه؛ های متعدد و رهنمودهای سازنده، به هدایت مردم می‌پرداخت. از شیخ عبداللّه مازندرانی آثار متعددی بر جای مانده که رساله الوقف، شرح شرایع، کتاب التجاره و کتاب الرهن و... از آن جمله‌اند. این فقیه سترگ سرانجام در روز بیست و دوم آبان 1291 ش برابر با چهارم ذی‌الحجه 1330 ق در هفتاد و دو سالگی جان به جان آفرین تسلیم کرد و در صحن شریف علوی در نجف اشرف به خاک سپرده شد.

بنای مسجد "قبا" نخستین، بناگاه عبادی در اسلام توسط پیامبر در نزدیکی مدینه (1 ق)، مسجد قبا نخستین مسجد جهان اسلام است که در بیرون شهر مدینه قرار دارد. نخستین سنگ های بنای این مسجد توسط پیامبر اسلام پس از مهاجرت ایشان از مکه به مدینه گذاشته شد. قبا نام قریه ای در نزدیکی مدینه بوده است. مسجد در سال اول هجری، توسط پیامبر اسلام به پیشنهاد عمار یاسر و یا به تقاضای ساکنان محل در قبا بنا شد. آورده اند که پیامبر شخصاً کار می کرد و خشت ها را حمل و تعبیه می کرد. پیامبر همچنین یک مرتبه در هفته در آنجا نماز می خواند. این مسجد بارها بازسازی شده است. نخستین مرتبه در زمان عثمان و آخرین بار در سال ۱۴۰۵ هجری قمری. در آخرین بازسازی، رواق ها گسترش یافتند، چهار گلدسته به ارتفاع ۴۷ ساخته شد، شش گنبد بزرگ به قطر ۱۲ ساخته شد و در نهایت، مساحت شیستان به ۵۰۳۵ افزایش یافت.

آغاز غزو؛ "دومه الجندل" به رهبری رسول اکرم (ص)، (5 ق)، دومه الجندل منطقه؛ ای در حاشیه؛ ای شرقی شام است که دارای زمامداری مسیحی و فرمانبردار امپراتور روم بود. حاکم این منطقه، مسافران و رهگذران را مورد اذیت و آزار قرار می‌داد و تصمیم گرفته بود تا به مدینه حمله نماید. هنگامی که خبر گستاخی و ستمگری وی به مسلمانان رسید، بلافاصله عازم منطقه گردیدند ولیکن اهالی آن تسلیم شدند و جنگی میان مسلمانان و آنان روی نداد. غزو؛ ای دومه الجندل نخستین برخورد مسلمانان با رومیان به شمار می‌رود.

آغاز کنفرانس محدود کردن تسلیحات بین‌المللی (1921 م)، کنفرانس محدود کردن تسلیحات بین‌المللی از 13 نوامبر 1921 م در واشینگتن، پایتخت امریکا آغاز به کار کرد. این کنفرانس در ششم فوریه 1922 م، با امضای قراردادی به نام قرارداد پنج جانبه توسط پنج کشور از کشورهای شرکت کننده به کار خود پایان داد. به موجب این قرارداد که به امضای امریکا، انگلیس، فرانسه، ایتالیا و ژاپن رسید، استفاده از هر گونه گاز سمی و شیمیایی کشنده یا بی‌حس؛ کننده در جنگ؛ ها ممنوع شد. چند سال بعد در ژوئن 1925 م منع به کارگیری گازهای کشنده در جنگ؛ ها از سوی تعداد بیشتری از کشورها مورد توجه قرار گرفت و طی پروتکلی در ژنو به امضای اکثر آن کشورها رسید. با این حال، همین کشورها در موارد متعدد از این سلاح؛ های ممنوعه استفاده کرده‌اند.